

ΕΤΟΣ 60όν

16 Δεκεμβρίου 2012

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 51 (3107)

Η ΠΑΡΑΒΟΛΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΔΕΙΠΝΟΥ

Ἡ ἀφορμή καί ὁ σκοπός τῆς παραβολῆς

Ἐνα Σάββατο ὁ Κύριος πῆγε στήν οἰκία κάποιου φαρισαίου ἄρχοντα, γιά νά γευματίσει μαζί του. Στό γεῦμα ἦταν καλεσμένοι ἐπίσης ἄρκετοί νομικοί καί φαρισαῖοι. Ὁ Κύριος, κατά τή συνήθειά του, τοὺς δίδασκε καί τοὺς νουθετοῦσε. Μεταξύ ἀλλῶν τοὺς συμβούλευε ὅταν κάνουν γεῦμα ἢ δεῖπνο νά προτιμοῦν νά καλοῦν πτωχοὺς καί ἀναπήρους, ὥστε νά εἶναι ἀληθινά μακάριοι, ἐπειδὴ ἐκεῖνοι δέν μποροῦν νά τοὺς τό ἀνταποδώσουν. Θά τοὺς ἀνταποδοθεῖ αὐτὴ τους ἡ εὐεργεσία στήν ἀνάσταση τῶν δικαίων.

Ὅταν ἄκουσε τό λόγος αὐτό ἓνας ἀπὸ τοὺς συνδαιτυμόνες, ἀνταπάντησε στόν Κύριο ὅτι ἀληθινά μακάριοι εἶναι ὅσοι θά φάνε ἄρτο στή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ὁ λόγος του αὐτός, ἐκτός πού προδίδει τόν ὑλιστικό τρόπο σκέψης τῶν φαρισαίων, ἀποτελεῖ, ὅπως σημειώνει ὁ ἅγιος Νεκτάριος, πλάγια ἀποδοκίμασία τῶν λόγων τοῦ Κυρίου. Ἐνῶ ὁ Κύριος μακάριζε τήν ἐλεημοσύνη καί τήν ἀνιδιοτέλεια, οἱ φαρισαῖοι θεωροῦσαν μακάριους αὐτούς τοὺς Ἰσραηλίτες πού θά ζοῦσαν στά ἔνδοξα χρόνια τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Μεσσία τους καί τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῆς ἐπίγειας βασιλείας του σέ ὅλο τόν κόσμον. Τότε, κατά τήν ἐσφαλμένη κρίση τους, οἱ Ἰσραηλίτες, ὁ ἐκλεκτός λαός τοῦ Θεοῦ, θά ἐτρωγαν καί θά ἔπιναν ἀνέμεψοι, ἔχοντας κυριαρχήσει σέ ὅλο τόν κόσμο.

Ὁ Ἰησοῦς θέλοντας νά τοὺς βγάλη ἀπό αὐτή τήν πλάνη εἶπε τήν παραβολή τοῦ μεγάλου δεῖπνου καί τοὺς κατέστησε σαφές ὅτι κανένας ἀπὸ τοὺς προσκεκλημένους ἀνθρώπους δέν θά γευθεῖ ἀπό τό δεῖπνο, ἀφοῦ ἔδειξαν ἀδιαφορία πρὸς τήν πρόσκληση πού τοὺς ἔγινε. Συγκεκριμένα, ὅπως παρατηρεῖ ὁ προαναφερθεῖς θαυματουργός ἱεράρχης, ὁ Σωτήρας μας μέ αὐτή τήν παραβολή ἀνέτρεψε τήν πλανημένη γνώμη τους περί μακαριότητας, ἀποφάνθηκε γιά τήν καταδίκη τους καί προανήγγειλε τήν προσέλευση τῶν ἐθνῶν στή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ιδ' 16-24, Ματθ. κβ' 14)

Πολλοί οι καλεσμένοι, λίγοι όμως οι έκλεκτοί

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπος τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα, καὶ ἐκάλεσε πολλούς· καὶ ἀπέστειλε τὸν δούλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δείπνου εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις· Ἔρχεσθε, ὅτι ἤδη ἔτοιμά ἐστι πάντα. Καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς παραιτεῖσθαι πάντες. Ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ· Ἄγρὸν ἠγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκη ἐξελθεῖν καὶ ἰδεῖν αὐτόν· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. Καὶ ἕτερος εἶπε· Ζεύγη βοῶν ἠγόρασα πέντε, καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. Καὶ ἕτερος εἶπε· Γυναικῆ ἔγημα, καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ἔλθειν. Καὶ παραγενόμενος ὁ δούλος ἐκεῖνος, ἀπήγγειλε τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. Τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης, εἶπε τῷ δούλῳ αὐτοῦ· Ἐξελθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ ῥύμας τῆς πόλεως, καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀναπήρους καὶ χωλοὺς καὶ τυφλοὺς εἰσάγαγε ὧδε. Καὶ εἶπεν ὁ δούλος· Κύριε, γέγονεν ὡς ἐπέταξας, καὶ ἔτι τόπος ἐστί. Καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δούλον· Ἐξελθε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμούς, καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκός μου. Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν κεκλημένων γεύσεται μου τοῦ δείπνου. Πολλοὶ γὰρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

Ἡ ἔρμηνεῖα τῆς παραβολῆς

Ὡς ἄνθρωπος πού ἔκανε τὸ μεγάλο δεῖπνο νοεῖται ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς Πατέρας τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Μεγάλο Δεῖπνο εἶναι τὸ σωτήριο ἔργο τῆς ἑνσαρκῆς οικονομίας τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Καλεῖται «μέγα», διότι ὁμολογουμένως, ὅπως γράφει ὁ ἀπόστολος Παῦλος, μέγα εἶναι τὸ μυστήριο τῆς εὐσεβείας καὶ τῆς ἑνσαρκῆς φανερώσεως τοῦ Θεοῦ στὸν κόσμον (Α΄ Τιμ. 3,16). Ὀνομάζεται «δείπνο», πρῶτα πρῶτα ἐπειδὴ, πραγματοποιήθηκε στὰ ἔσχατα χρόνια τῆς ἀνθρώπινῆς ἱστορίας· ἔπειτα, ἐπειδὴ, ὅπως παρατηρεῖ ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας, σὲ αὐτὸ ὁ Κύριος ὑπέστη θάνατο καὶ μᾶς ἔδωσε τὴ σάρκα του, γιὰ νὰ τὴ φᾶμε, ὄντας ὁ ἴδιος ὁ ζωντανός Ἄρτος πού κατέβηκε ἀπὸ τὸν οὐρανό, ὥστε ὅποιος τὸν τρώει νὰ μὴ γεύεται θάνατο, ἀλλὰ νὰ μεταβαίνει ἀπὸ τὸ θάνατο στὴ ζωὴ (Ἰω. 6,32 κ.έ.). Γι' αὐτὸ τὸ λόγο προφητικὰ ὁ Μωυσῆς ἔβαζε τοὺς Ἑβραῖους κάθε χρόνο νὰ τρῶνε τὸν Πασχαλινὸ ἀμνό τὸ βράδυ, ὅταν ἀναβαν τοὺς πύχνους. Ὁ δούλος πού στάλθηκε νὰ καλέσει τοὺς προσκεκλημένους δὲν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὸν Υἱὸ καὶ Λόγο τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἐνῶ εἶναι Θεὸς ἀληθινός, καταδέχθηκε νὰ λάβει δούλου μορφή καὶ νὰ γίνῃ ἄνθρωπος γιὰ τὴ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων (Φιλιπ. 2,5-7). Αὐτὸν βλήποντάς τον προφητικὰ πολλὰ χρόνια πρὶν ὁ θαυμαστός Ἡσαΐας τὸν ἀποκάλεσε «παῖδα», δηλαδὴ δούλου, τοῦ Κυρίου, ὁ ὁποῖος πάσχει γιὰ τὶς ἁμαρτίες μας (βλ. Ἠσ. 52,13 κ.έ.).

Προσκεκλημένοι στό δεῖπνο εἶναι ὁ λαὸς τῶν Ἰουδαίων, ὁ ὁποῖος γνώριζε τὸν ἀληθινὸ Θεὸ καὶ διὰ μέσου τῶν προφητῶν πολλὰς φορές ἔλαβε τὸ χαρμό-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπε ὁ Κύριος τὴν ἐξῆς παραβολή, «Κάποιος ἤθελε νὰ παραθέσῃ μεγάλο δεῖπνον καὶ ἐκάλεσε πολλούς. Καὶ ἔστειλε τὸν δούλον του κατὰ τὴν ὥραν τοῦ δεῖπνου νὰ πῆ εἰς τοὺς καλεσμένους, “Ἐλάτε, διότι ὅλα εἶναι πιά ἔτοιμα”. Ἄλλ’ ἄρχισαν διὰ μιᾶς ὅλοι νὰ δικαιολογοῦνται. Ὁ πρῶτος τοῦ εἶπε, “Ἀγόρασα κάποιο χωράφι καὶ πρέπει νὰ πάω νὰ τὸ ἰδῶ· σέ παρακαλῶ, θεώρῃσέ με δικαιολογημένον”. Ἄλλος εἶπε, “Ἀγόρασα πέντε ζευγάρια βώδια καὶ πηγαίνω νὰ τὰ δοκιμάσω· σέ παρακαλῶ, θεώρῃσέ με δικαιολογημένον”. Ἄλλος εἶπε, “Ἐνυμφεύθηκα γυναῖκα καὶ γι’ αὐτὸ δέν μπορῶ νὰ ἔλθω”. Καὶ ἦλθε ὁ δούλος καὶ τὰ εἶπε αὐτὰ εἰς τὸν κύριόν του. Τότε ὠργίσθηκε ὁ οἰκοδεσπότης καὶ εἶπε εἰς τὸν δούλον του, “Ἐβγα γρήγορα στὶς πλατεῖες καὶ τοὺς δρόμους τῆς πόλεως καὶ φέρε ἐδῶ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀναπήρους καὶ κωλοὺς καὶ τυφλοὺς”. Καὶ εἶπε ὁ δούλος, “Κύριε, ἔγινε ἐκεῖνο πού διετάξες καὶ ὑπάρχει ἀκόμη χώρος”. Καὶ εἶπε ὁ κύριος εἰς τὸν δούλον, “Ἐβγα εἰς τοὺς δρόμους καὶ εἰς τοὺς περιφραγμένους τόπους καὶ ἀνάγκασέ τους νὰ μποῦν, διὰ νὰ γεμίσῃ τὸ σπίτι μου. Διότι σὰς λέγω, ὅτι κανεὶς ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ἐκεῖνους, πού εἶχαν προσκληθῆ, δέν θὰ γευθῆ τὸ δεῖπνον μου”. Πολλοὶ εἶναι οἱ καλεσμένοι, ὀλίγοι ὅμως εἶναι οἱ ἐκλεκτοί».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

συνο προάγγελμα τῆς ἐλευσεως τοῦ Σωτήρος τοῦ κόσμου. Μὲ τὴν παραβολὴ τοῦ δεῖπνου ὁ Κύριος δηλώνει ὅτι εἶναι ὁ Μεσσίας καὶ ὅτι μὲ τὸ ἔργο του στὴν περιοχὴ τῆς Παλαιστίνης καλεῖ τὸν λαὸ του στὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ταυτόχρονα ὅμως προλέγει ὅτι ὁ λαὸς τοῦ Ἰσραὴλ τελικὰ δέν θὰ ἀποδεχθῆ τὸ σωτήριο κήρυγμά του. Ἡ αἰτία εἶναι ἡ προσκόλλησή τους στὶς γήινες μέριμνες καὶ ἀπολαύσεις. Δέν μπορούσαν νὰ δεχτοῦν τίς παραινήσεις γιὰ ἀγάπη, ἐλεημοσύνη καὶ ἀνιδιοτέλεια, ἀφοῦ φαντάζονταν τὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ὡς μιὰ ἐπίγεια καὶ ὑλιστικὴ εὐδαιμονία.

Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι νὰ ὀργισθῆ ὁ Θεὸς Πατέρας. Οἱ υἱοὶ τῆς Βασιλείας θὰ μείνουν ἔξω ἀπὸ αὐτὴ καὶ δέν θὰ γευθοῦν τὰ ἀγαθὰ πού τόσους αἰῶνες προσδοκοῦσαν. Ὡστόσο, κάποιοι ἀπὸ αὐτοὺς –καὶ συγκεκριμένα ὁ ἀπλὸς λαὸς, οἱ ὁποῖοι παρομοιάζονται μὲ πτωχοὺς καὶ ἀναπήρους, διότι δέν γνώριζαν τὸ Μωσαϊκὸ νόμο καλὰ καὶ τοὺς περιφρονοῦσαν οἱ φαρισαῖοι– θὰ προσέλθουν ἀμέσως στοῦ δεῖπνου. Πράγματι, ἀρκετές χιλιάδες Ἰουδαῖοι ἤδη ἀπὸ τὴν πρώτη ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς πίστεψαν καὶ βαπτίσθηκαν.

Στὴ συνέχεια ὁ δούλος τῆς παραβολῆς βγαίνει ἔξω ἀπὸ τὴν πόλη καὶ ἀναγκάζει νὰ ἔρθει τόσος κόσμος, ὥστε νὰ γεμίσει ὁ οἶκος τοῦ κυρίου του. Μὲ τὰ λόγια αὐτὰ προφητεύεται ἡ ἐπιστροφή τῶν ἐθνῶν στὴν ἀληθινὴ πίστη. Τό

16 Δεκεμβρίου 2012: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΛΟΥΚΑ
«Τῶν ἁγίων προπατόρων». Ἀγγαίου προφήτου (500 π.Χ.).
Θεοφανοῦς βασιλίσσης († 894), Μοδέστου ἀρχιεπ. Ἱεροσολύμων († 634).
Ἦχος: γ΄ – Ἑωθινόν: ΣΤ΄ – Ἀπόστολος: Κολ. γ΄ 4-11 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιδ΄ 16-24, Ματθ. κβ΄ 14.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 23 Δεκεμβρίου, Πρό τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.
Ἀπόστολος: Ἐβρ. ια΄ 9-10, 32-40 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. α΄ 1-25.

«ἀνάγκασον» υποδηλώνει τὰ μεγάλα καί ἐξάισια θαύματα πού ἐπρόκειτο νά ἐπιτελέσουν οἱ ἀπόστολοι μέ τό ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, προκειμένου νά ἀποσπᾶσουν τοὺς εἰδωλοθητρικούς ἡαοὺς ἀπό τή μακραίωνη πλάνη καί ἄμαρτηλή ζωή καί νά τοὺς εἰσαγάγουν στόν οἶκο τοῦ Θεοῦ, τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ.

Τά ἴδια αὐτά τοῦ Χριστοῦ ἰσχύουν ἐπίσης γιά ὄλους ἡμᾶς τοὺς χριστιανούς, οἱ ὁποῖοι ἀπό τήν ὥρα πού βαπτισθήκαμε, εἰσήλθαμε στήν Ἐκκλησία καί κληθήκαμε νά μετέχουμε στήν αἰώνια Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Κύριο μέλημα τῆς ζωῆς μας ὀφείλει νά εἶναι ἡ ἄμεση ἀναπόκρισή μας στό κάλεσμα τοῦ Χριστοῦ. Θά πρέπει νά προσέξουμε νά μή βαρύνουν οἱ καρδιές μας ἀπό τὰ ὑλικά ἀγαθά, τίς ἀπατηλές ἡδονές τῶν πέντε αἰσθήσεων, τίς μέριμνες τοῦ παρόντος βίου καί τήν προσκόλλησι σέ συγκεκριμένα προσφιλή μας πρόσωπα. Ἐσπεύσουμε στό δεῖπνο, πρὶν μᾶς προλάβει ἡ νύκτα τοῦ θανάτου. Ἐσπεύουμε πάντοτε ὑπόψη μας τό κακό παράδειγμα τοῦ παλαιοῦ Ἰσραὴλ, γιά νά μὴν ὀλιγωρήσουμε στό κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου, ἀλλὰ ἤδη ἀπό αὐτή τή ζωή νά μετέχουμε στό συμπόσιο τῆς θείας χάριτος μετέχοντας στά Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας καί τηρώντας μέ πολὺ φόβο Θεοῦ τίς ἐντολές τοῦ Χριστοῦ.

Ἀρχιμ. Π. Κ.

ΓΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 2013: ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ, ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΟΙΧΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΕΤΗΡΙΑ

1. Τά **ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ** περιέχουν τίς εἰδικές τυπικές διατάξεις τοῦ μηθολογίου 2013 καί τήν κανονική ὀργάνωση τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας.
2. Ὁ **ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΟΙΧΟΥ 2013** περιέχει τό ἑορτολόγιο τοῦ ἔτους καί μηνύματα γιά τήν ἑορτή κάθε ἡμέρας.
3. Ἡ **ΕΠΙΕΤΗΡΙΑ** (ἡμερολόγιο τσέπης, σχ. 8,5x14 ἐκατ.) περιέχει συνοπτικό καί ἀναλυτικό ἑορτολόγιο τοῦ 2013.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθύνσις· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr